PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - KUN FOR MEDLEMMER

Nr. 183, onsdag 13. november 1996

REDAKSJONELT

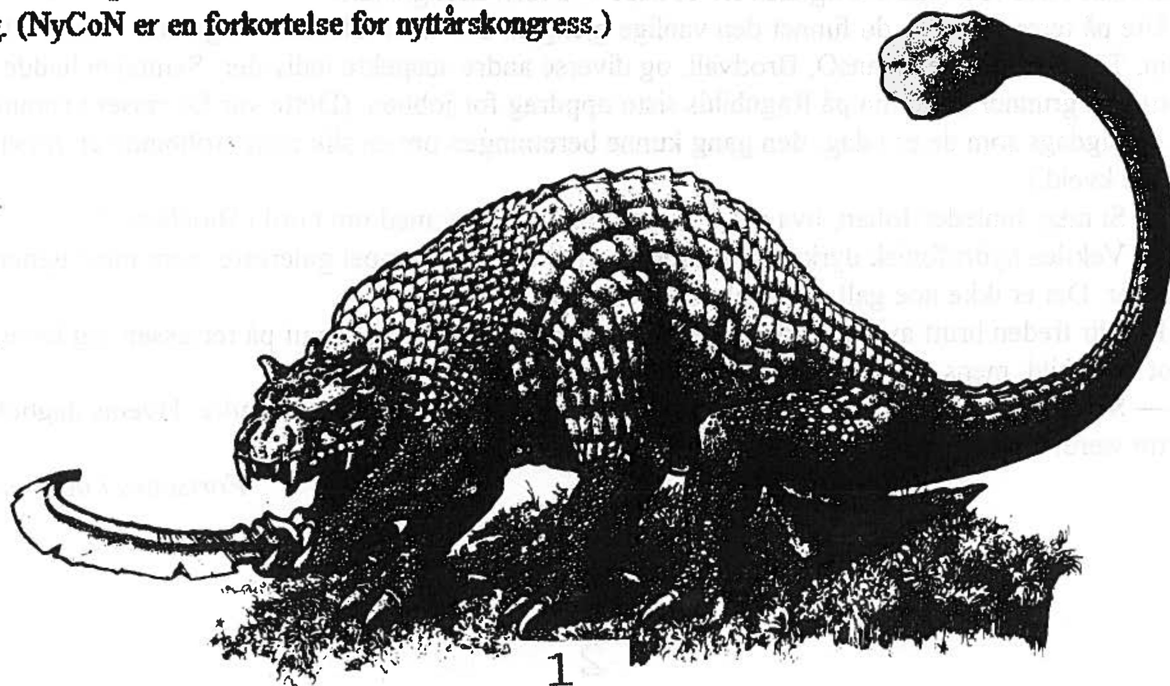
Nye prøvelser for Phobos-redaksjonen!
Vi har jo etter hvert vent oss til det meste av overraskelser i dagene rett før Phobos skal ut, men jeg må nok innrømme at prøvelsene denne gangen var verre en noensinne. Neida, ikke nok en datamaskin som går ned for telling, eller en liten oversvømmelse på kaia - de høyere makter har nok endelig forstått at denslags ikke biter på innbitte fan'eds. Denne gangen slo de like godt til med et biluhell!

(Les mer om denne dramatiske utvikling i Norges mest regelmessige fanzins historie i Ex Cathedra, lengre inn i bladet.)

Dette er også den tredje gangen på rad at foreningens Hexcon-utflukter har endt opp i større problemer på hjemveien, men vi håper selvfølgelig at dette ikke skal skremme enda flere fra å bli med på foreningens Hexcon-tur neste år...

Riktignok heter det seg at et uhell kommer sjelden alene, men tre ganger er da nok? Det skulle vel ikke være noen grunn til at ulykken skulle ramme oss enda en gang? Eller hva?

Ellers kan vi melde fra siste styremøte at Adventcon er utsatt til helgen 3. - 5. januar...
Det ble samtidig foreslått å finne et nytt navn på kongressen, og NyCoN ble nevnt som et forslag. (NyCoN er en forkortelse for nyttårskongress.)

Space Kids

En fanføljetong av Herman Ellingsen

Del 1.
Brattbakken, gopherfest/dead dog party etter Shadowcon 14.

En hver likhet mellom personer eller hendelser i denne historien og virkelige personer eller hendelser er rent tilfeldig, og kun et produkt av leserens skitne fantasi.

Etter mange års stridigheter, når millenniumet ennu var ungt, tok endelig fandom til vettet, og innså at norsk fandom er for liten for evigvarende fanfeider, og arrangerte den første store felleskongressen under navnet Shadowcon 7.

Det går fremdeles legender om den gang hele fandom satte hverandre stevne, Furry-fanz og kostymefanz, rollespillere som kortspillere, brettspillere, LIVE're, bok- og videofanz, og oppdaget at de egentlig ikke var så ulike - det var jo tross alt de samme menneskene...

Etter dette har fandom bare vokst, til det på Shadowcon 14 dukket opp 14.000 deltagere - og ytterligere hundretusen som bare kunne følge begivenheten på VR'nettet.

Alle var der, selvfølgelig:

Inge og Camilla, som vanlig ansvarlige for VR-programmet, hadde, like nyforelsket som alltid, og denne gangen også nygifte, klemt seg inn i VR-rommet i den Berg'ske residens, hvor de satt og diskuterte de nyeste utviklingene i Babylon 8, som de nettopp hadde fått tilsendt fra Finland.

Johannes styrte som vanlig inne på kjøkkenet, supplert av en ivrig Helene, begge fullt opptatt med å mette hordene.

I sofaen satt Trond som vanlig og duppet, med en flaske whisky trygt i armkroken, mens PC og JUM satt i hver sin lenestol og diskuterte Mac'ens fortreffeligheter.

Ute på terrassen ville du funnet den vanlige gjengen, det vil si folk som Ragnhild, Fredrik, Johan, Kim, Tor Arne, Sissel, HansO, Brodvall, og diverse andre suspekte individer. Samtalen hadde av naturlige grunner dreid inn på Ragnhilds siste oppdrag for jobben. (Dette var før reiser i rommet ble så dagligdags som de er i dag, den gang kunne beretningen om en slik reise trollbinde en forsamling en hel kveld.)

— Si meg, innleder Johan, hva var det egentlig dere drev med om bord i Biosfære 3?

— Vektløs hydrofonisk dyrkning, svarer Ragnhild. For eksempel gulerøtter som mest ligner på poteter. Det er ikke noe galt med gulerøttene, men...

Da blir freden brutt av en bande unger som kommer stormende inn ut på terrassen, og løper rett mot Ragnhild, mens de vifter med noen gamle skrivebøker.

— Se hva vi fant på loftet, mamma, roper tvillingene i munnen på hverandre. Hvems dagbøker kan dette være?

Fortsettes i neste nummer.

EX CATHEDRA

Det er fortsatt et godt stykke igjen til vi får fart på Ares-møtene; vi har nå et nytt PR-opplegg som ser lovende ut, men fortsatt vil vi nok i stor grad være avhengig av individuell innsats fra våre medlemmer for å få nye interesserte til å dra opp på Bjølsen, eller tidligere ivrige møtedeltagere til å begynne å dukke opp igjen. Med andre ord: VERV NOEN, du også! Vi skal i løpet av de kommende par månedene gjøre en større innsats for å forbedre tilbudet, med flere turneringer, spillpresentasjoner og interessante tilbud. Det er ikke så usannsynlig at videokvelder kan begynne å bli et fast tilbud, om forsøket vi kjører neste onsdag (20/11) med en BABYLON 5-introduksjon blir vellykket -- noe som bl.a. er avhengig av deres oppslutning!

Vi kommer dessuten til å forbedre servicetilbudene våre, både m.h.t. matserveringen og andre ting: Et aktuelt opplegg kan være å integrere det ARCONarbeidet som gjøres bedre med foreningens møter: Vi er istand til å gjøre det mulig for de som er interessert i ARCON (og det er ganske mange) å komme innom på onsdager, f.eks. i forbindelse med spilltesting av moduler, alment papir/kontorarbeid, osv. Mer om slike opplegg i kommende nummer av PHOBOS: Nå litt om en litt spesiell kongresstur.

Som propagandert for i siste og flere tidligere nummer av PHOBOS, ble det også i år avholdt en felles tur til spillkongressen i Trondheim sist helgt, HEXCON '96. Vi har hatt en rekke HEXCON-reiser tidligere, som oftest med buss (f.o.m. 1989). Men av & til er det umulig å få mobilisert opp en tilstrekkelig mengde deltagere til at det er noen vits i å dra med buss. Da har vi pleid å leie/låne bil, og det var slik det gikk i år. Nå skal ikke jeg gjøre dette til noen lengre turskildring: Saken er ihvertfall den at vi dro fra Oslo i en innleid Hertz-seksseter (VW Caravelle) på fredag, kom opp til den lille landsbyen med den store kirken på fredag kveld (selvsagt alt for sent til første pulje -- det er snarere regelen enn unntagelsen på disse turene), og hadde en kongress som ihvertfall ikke i det ytre skilte seg noe særlig fra de tidligere HEXCONene vi har vært med på. Noen klaget over dårligere scenarioer, andre over en noe matt stemning (det kom bl.a. en god del færre deltagere enn ifjor), men ingenting tilsa at dette ville bli noen videre bemerkelsesverdig HEXCON-tur.

Så skjedde det imidlertid noe på hjemturen, som nok vil gjøre at de seks som reiste sammen (undertegnede, Herman Ellingsen, Teodor Bruknapp, Borger Borgersen, Sten Hugo Hiller og Geir Aalberg, som kjørte) aldri vil komme til å glemme denne bestemte con-ferden. Etter ca. 18 mil kjørt fra Trondheim var vi oppe på Tynset-fjellet, da det glatte føret på Riksvei 3 plutselig fikk kjøretøyet vårt til å oppføre seg en smule egenrådig. Farten var heldigvis ikke svinaktig høy, ellers kunne det gått betydelig verre. Men en velt med en "kassevogn" på glatt føre er uansett ikke å anbefale for sinnets munterhet. Nå var vi fysisk sett heldige, når galt skulle være: VWen avsluttet en pen piruett med å legge seg ganske så stille over på siden, istedet for f.eks. å gå i fjellveggen fem meter unna. Ingen ble skadet, utover noen få blåmerker. All bagasje er nok også intakt, og skulle man nå først havarere med bil, så var det jo temmelig udramatisk.

På den annen side ble jo hjemturen vår langt mer krøkkete enn vi haddet tenkt; eneste offentlige transport når leiebilfirmaet ikke kunne skaffe noen reserve, var nattoget fra Trondheim, slik at vi først kunne stige av på Oslo S. kl. 0730 neste morgen. Og de syv-åtte timene det tok å vente, ble jo for det meste tilbragt med å spille kort! Riktignok ikke samlekortspill, men mer tradisjonelle ting (er det noen som ikke kan Syklon, så tror jeg nå de fleste av oss seks kan forklare reglene...). Likevel var det jo flere som angret på at de ikke hadde tatt med seg noen mindre brettspill oppover. Det var jo bedre å sitte inne på Tavernaen på Alvdal enn å stå og hutre i -15 oppe på fjellet noen mil unna -- likevel får vi nå se hva denne episoden får å si for turene våre i den retning ved senere anledninger. "Kassevogn" med høyt balansepunkt er ihvertfall ikke å anbefale!

- Johannes H. Berg